

ชื่อวิทยานิพนธ์	ผลของการเรียนแบบร่วมมือควบคู่กับตัวแบบในวิชาสุขศึกษา ที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ผู้เขียน	ชัชพีชา บารุ
สาขาวิชา	จิตวิทยาการศึกษา
ปีการศึกษา	2547

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือควบคู่กับตัวแบบที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์ย่อยดังนี้ 1) เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือควบคู่กับตัวแบบ กลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือ และกลุ่มที่เรียนแบบปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือควบคู่กับตัวแบบ กลุ่มที่เรียนแบบร่วมมือ และ กลุ่มที่เรียนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ของโรงเรียนเบญจมราชูทิศ อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี จำนวน 96คน เครื่องมือที่สร้างขึ้นมี 3 ชนิด คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การเรียนแบบร่วมมือควบคู่กับตัวแบบ การเรียนแบบร่วมมือและการเรียนแบบปกติ 2) ข้อความขนาดสั้นที่นำมาใช้เป็นตัวแบบ 3) แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ โดยผู้วิจัยได้นำแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของนางสาวสุภาพร พิสิฐรุฬห์พัฒนา จำนวน 150 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นอีกครั้งหนึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .952 ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้เวลาในการทดลอง 2 คาบต่อสัปดาห์ รวม 5 สัปดาห์ เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว ให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้ง 3 กลุ่ม ตอบแบบทดสอบความฉลาดทางอารมณ์ โดยใช้แบบทดสอบเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน นำข้อมูลมาได้จาการทดสอบมาทำการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) และทำการทดสอบค่าที (t - test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือควบคู่กับตัวแบบ นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือและนักเรียนที่เรียนแบบปกติ มีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่แล้วพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนของกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือควบคู่กับตัวแบบและการเรียนแบบร่วมมือ ไม่แตกต่างกัน ขณะที่ค่าเฉลี่ยของกลุ่มการ

เรียนแบบร่วมมือควบคู่กับตัวแบบและกลุ่มการเรียนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือควบคู่กับตัวแบบมีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือและกลุ่มปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือมีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ

2. นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือควบคู่กับตัวแบบมีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

3. นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือมีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

4. นักเรียนที่เรียนแบบปกติมีความฉลาดทางอารมณ์ไม่สูงกว่าก่อนการทดลอง

Thesis Title Effects of the Simultaneous Application of Cooperative Learning with Modeling in Health Education on Emotional Intelligence of Mattayomsuksa Three Students

Author Miss Suffeesa Baru

Major Program Educational Psychology

Academic Year 2004

Abstract

This research was conducted to examine effects of the simultaneous application of cooperative learning with modeling in health education on emotional intelligence of Mattayomsuksa Three students with the following sub-objectives: 1) to compare emotional intelligence of Mattayomsuksa Three students treated with cooperative learning with modeling, cooperative learning and traditional learning, 2) to compare emotional intelligence of Mattayomsuksa Three students before and after treated with cooperative learning with modeling, cooperative learning and traditional learning. The samples were 96 Mattayomsuksa Three students in the first semester of Academic Year 2005 from Benjarachutit School, Muang District, Pattani Province. The invented instruments were 1) plans in organizing cooperative learning with modeling, cooperative learning and traditional learning, 2) short messages used as models and 3) emotional intelligence measurement test. The use of Miss Supaporn Pisitpattana's 150-item test found at .952 reliability. The experiment was done with the three groups of samples for two periods a week within five weeks. Afterwards, the samples from the three experimented and controlled groups responded to the emotional intelligence test, the same one employed before the experiment. The obtained data were analyzed for covariance and examined for t-test with dependent samples.

The findings were as followed:

1. Treated with cooperative learning with modeling, cooperative learning and traditional learning, the students showed different emotional intelligence at a confidence level of .01. Tested in pair, no difference in emotional intelligence of students treated with cooperative learning with modeling and cooperative learning was found. On the other hand, mean of cooperative learning with modeling and traditional learning groups was different at a confidence level of .05; in that, the students treated with cooperative learning with modeling showed higher emotional intelligence than those treated with traditional learning. Mean of the cooperative learning and traditional learning groups signified difference at a confidence of .05; in that, the students treated with cooperative learning expressed higher emotional intelligence than those treated traditional learning.

2. The students treated with cooperative learning with modeling had higher emotional intelligence before the experiment at a confidence level of .001.

3. The students treated with cooperative learning had higher emotional intelligence before the experiment at a confidence level of .001.

4. Emotional intelligence of the students treated with traditional learning was not higher than before the experiment.